ЗВОНЧЫК / КАЛАКОЛЬЧЫК
ZWONCZYK / KAŁAKOLCZYK

Ян Карповіч і сябры / Ірына Карповіч, Ян Лісоўскі
Jan Karpowicz i przyjaciele / Irena Karpowicz, Jan Lisowski

ЗВОНЧЫК / КАЛАКОЛЬЧЫК
ZWONCZYK / KAŁAKOLCZYK

Ян Карповіч і сябры / Ірына Карповіч, Ян Лісоўскі
Jan Karpowicz i przyjaciele / Irena Karpowicz, Jan Lisowski

Гукарэжысёр: Вячаслаў Міруць
Realizacja dźwięku: Wiaczesław Miruć

Гарадок 2010 / Gródek 2010

1. Калакольчык –
2. Беларусачка –
3. Polesia czar. –
4. Позови меня. –
5. Сонейка на небе –
6 Wspomnienia –
7. Па церхам –
8. Беларусь мая –
9. Czekam na ciebie. –
10. Душа болит –
11. Ганульца! –
12. Czy mnie jeszcze pamiętasz. –
13. Spacer dziką plażą –
14. Твае вочы –
15. Паляўнічы. –
16. Nie mówię żegnaj. –

1.

Колокольчик

A-dur, D-dur, E-dur.

Однозвучно гремит колокольчик
И дорога пылится слегка
И уныло по ровному полю
Разливается песнь ямщика. x/2

II

Столько грусти в той песне унылой
Столько чувства в напеве родном
Что в груди моей хладной остылой
Разгорелося сердце огнём. | x 2

III

И припомнил я ночи другие
И родные поля и леса
И на очи давно уж сухие
Набежала как искра слеза. x/2

IV

Однозвучно гремит колокольчик
И дорога пылится слегка...
И замолк мой ямщик а дорога
Предо мной далека, далека. x/2

— 1 —

2. Беларусачка

h-mol, e, D, E-dur, e

Я гляжу на твае косы русые
Не магу наглядзецца ніяк
Беларусачка Беларусачка,
Дарагая сяброўка мая. } 2х

II

У краях незнаёмых, нязведанных
Буду ў радасці я, ці ў журбе.
Беларусачка Беларусачка
Не забуду ніколі цябе } 2х

III

Я вярнуся к табе, сінявокая
Калі ў кветкі адзенецца край
Беларусачка Беларусачка
Ты хоць зрэдку мяне ўспамінай } 2х

— . —

3. Polesia czar d-mol, g-mol, A⁺

Pośród łąk lasów i wód toni
W ciągłej pustce życia pogoni
Żyje posępny lud.
Brzęczą much roje nad bagnami
Słyszę jadący wóz czasami
Poprzez grząską rzeczkę w bród
Czasem ozwie się gdzieś łosia ryk
Albo w gąszczu dziki głuszca krzyk.
Krzyk głuszca i znów cisza tak niezmącona
Śpi Polesie rozmarzone w cieniach bezkresnych knieji
Ref. Polesia czar to dzikie knieje moczary
Polesia czar smętny to wichrów jęk
Gdy w mroczną noc z bagien wstają opary
Serce me drży, dziwny ogarnia lęk
I słyszę jak z głębi wód jakoś skargą się miota
Serca prostota więzy w Polesia czar
Tam gdzie sędziwe szumiały lasy zerwałem kiedyś
Pełen krasy cudny Polesia kwiat.
Słońce jaśniejsze wtedy się wydało
Wokoło nas się radowało śmiał się do mnie cały świat
Lecz trudno mi o tobie dziewczę śnić
Trudno w żalu i tęsknocie żyć
Nie wrócą chwile szczęścia tak niewysłowione
Drzemią wspomnienia pogrzebione
W cieniu bezkresnych knieji
Ref. Polesia czar....

4. Позови меня тихо по имени

e-mol, a, H+

Позови меня тихо по имени
Ключевой водой напои меня
Отзовётся ли сердце безбрежное
Несказанное глупое нежное.
Снова сумерки входят бессонные
Снова застят мне стекла оконные
Там кивает сирень и смородина
Позови меня тихая родина.

Припев. Позови меня на закате дня
Позови меня грусть печаль моя, позови меня
Позови меня на закате дня, позови меня
грусть печаль моя позови меня

II

Знаю сбудется наше свидание
Затянулось с тобой расстование
Синий месяц за городом прячется
Не тоскуется мне и не плачется
Колокольчик ли дальнее эхо ли
Только мимо с тобой мы проехали
Намыкали кругом накопытили.
Даже толком дороги не видели...

Припев. Позови меня ....

III

Позови меня тихо по имени
Ключевой водой напои меня
Знаю сбудется наше свидание
Я вернусь я сдержу обещание.

5. Сонейка на небе d-m C

Сонейка на небе грэе прыпякае D, g, C F
Салавейка у полі весела спявае g, d, A, d,
А я у лясочку ляжу пад дубочкам |2×
Жонка мяне ледзь дамоў не пускае|
Я ж нібы та пчолка дзянькам не прысяду
Усягоды я паспяю усё зраблю да ладу
Ты гультай на печы грэеш сабе плечы|
А калі паклічу усё вароныш мячам|2×

А я ж табе мілка дапамог паспедаць
У талерках пуста ці ж табе не ведаць
З'еў я сала пудзік аж вырваўся гузік
Пры тым я стамлюся, ды спаць павалюся

Ой ты мой міленькі ад такой падмогі
Толькі засталося працягнуць мне ногі
Без мяне ці чуеш хутка засумуеш
Што рабіць станеш я мане не стане.

А я ж цябе жонка тады пахаваю
І праз тыдзень можа трошкі пагуздычаю
А пасьля знайду я сабе маладую
Каб мяне кахала смачна частавала.

— ! —

6. Wspomnienie

F, d, G, C^7

Mimozami jesień się zaczyna
Złotawa krucha i miła
To ty, to ty jesteś ta dziewczyna
Która do mnie na ulicę wychodziła.
Od twoich listów pachniało w sieni
Gdym wracał zdyszany ze szkoły
A po ulicy w pełnej zieleni
Fruwały za mną jasne anioły.

Mimozami zwiędłość przypomina
Nieśmiertelnik żółty październik
To ty, to ty moja jedyna
Przychodziłaś wieczorem do cukierni
Z przeomdlenia, z przeomdlenia senny
W parku płakałem szeptanymi słowy
Młodzik z chmurek prześwitywał wiosenny
Od mimozy złotej majowy.

Ach czułymi przemiłymi snami
Zasypiałem z nim gasnącym o poranku
W snach dawnymi bawiąc się włosami
Jak tą złotą, jak tą wonną wiązanką.

~ ! ~

7. По уерхам

a-ml. d, a G C, A, d, E

По уерхам по дальним богранчиком
Пускай письмо мое к тебя летят
Я буду ждать радимово ответа
И верю я что он ко мне придет | 2x

II

Вчера ся я на танцы одпросилася.
Колхозний бык нарушил мой забор
Еще у нас свинья апоросилася
А мы с тобой в розлуке до сих пор | 2x

III

Приедош ты я буду не замужняя
А может быть и девушкой притом
Но только знай что всех моих подружек на
Их спортил конюх наш хромой Артём | 2

IV

Закапал дождик скоро лето кончится
А я старею без твоей любви
Обнять тебя опять ужасно хочется
Езджай назот страдания оборви | 2x

V

Ну вот и все письмо писать окончила
А не ответиш но то так и знай
Одчаенная до края доведенная
Я развалю твой хлев и твой сарай | 2x

8. Беларусь мая

dgAdgCF

Аксамітны летні вечар ахінуў зямлю
Я азёрную сінечу вуснамі лаўлю
Моўчкі слухаю у росах песню салаўя
Над маім лунае лесам Беларусь мая.

II

А над лесам, над сусветам выпростоў крыло
Залацісты човен-ветах зорнае вясло
Стын дзявечы белай вежы, подых ручая
Я адной табе належу Беларусь мая!

III

Там дзе гайдае вятрыска залаты мурог
Паўставалі камяніцкі для тваіх дарог,
Сырванец ранні зелак, рэха у гаях,
А ў грудзях тваіх асколак Беларусь мая

IV

Мне красу чужых не трэба як ні варажы,
Не хачу чужога неба, рос і зяў чужых
Бо чужына сэрца джаліць, ціснe зямля
Бо чакае з даўніх долеў Беларусь мая.

— · —

9. Czekam na ciebie.

a G F E / a C a

Dziewczyno dlaczego jesteś taka jak inne
Dziewczyno dlaczego nie chcesz mnie zrozumieć
Choć ja na ciebie czekam, nie przychodzisz tu.
Nie przychodzisz tu..

II.

Pamiętasz była wiosna gdy żegnałaś mnie
Na pożegnanie pocałowałaś mnie
Choć ja na ciebie czekam, nie przychodzisz tu
Nie przychodzisz tu...

III

A dni dni mijają szybko płynie czas
I już nigdy nie połączy nas
Choć ja na ciebie czekam, nie przychodzisz tu.
Nie przychodzisz tu...

—,—

10. Душа болит а сердце плачет

d-moll

Потемнеет серебро померкнет золото
Поизносятся и вещи и слова
Из альбома улыбнётся нежно молодость
Из под плит проглянет тихая трава
Всё на свете перемелится и обменится
Пронесутся годы словно з горки вниз
Только ты душа суровой жизни пленница
Из меня как из темницы смотриш вниз.

припев.

Душа болит а сердце плачет
А путь земной ещё велик
А так кто любит слёз не прячет | 2х
Ведь не напрасно душа болит

II

То ли цвет черёмух толи снег посыплеща
На каштановые волосы твои
Скоро время сном невидимым насытится
И уйдёт оставив сердце без любви
Потемнеет серебро померкнет золото
Поизносятся и вещи и слова
Из альбома улыбнётся нежна молодость
И окажется душа ещё жива.

Припев.

Душа болит а сердце плачет...

— I —

11. Ганулька

Дзм. А. С

Прыпеў –

Скажы мне, Ганулька, ці любіш мяне
- Люблю - ты сказала - аж сэрца мне сціх
Ганулька, Ганулька! Павер зразумей –
Я у свеце не бачыў кахання шчырэй!

Ці помніш ты, Ганна, шчаслівы момэнт
Як граў нам на дудцы нябожчык Вінцэнт
А Нёман спакойна спакойна дрыжаў
І месяцык ясны на нас пазіраў.

Драў горла у лозах за рэчкаю драч,
І грукаў у сцену рагамі маркач
На тэрдзе мы селі у мроку маўчком
І я прытуліўся к табе пяцічком

І лапці з-за сціны мае ты зняла,
А нучы у Нёман ты мыць панясла
Язык мне адняўся, я сліну глытаў
А потым нясмела цябе запытаў.

Скажы мне Ганулька . . . .

—,—

12 Czy mnie jeszcze pamiętasz.

C-dur

Czy mnie jeszcze pamiętasz
I możesz wrócić już tu
Czy jak inne dziewczęta
Baju baj baju baj
Czy jak inne dziewczęta
Baju baj baju baj

Czy mnie jeszcze pamiętasz
I może wrócić chcesz tu
Czy jak inne dziewczęta
Zapomniałaś mnie już

Czy mnie jeszcze pamiętasz
I pamiętasz ten dzień
Czy jak inne dziewczęta
Zapomniałaś już mnie | 2x

13. Spacer dziką plażą

c-mol

Plaża dzika plaża, morze dookoła
Z wysokiego brzegu wieczór mewy woła
Twarz przy twarzy, dłonie w dłoniach
Przytuleni, zamyśleni, zakochani
Idą brzegiem ku jesieni.
La, la, la, la...

II

Jeszcze nie tak dawno szedłem tędy z tobą
Wiatr nas szumem fali jak ramieniem objął
Twarz przy twarzy, dłonie w dłoniach
W blasku słonka, roześmiany razem z tobą
szedłem plażą zakochany.
La, la, la, la...

III

Plaża, dzika plaża dzisiaj nas nie słyszy
Już nie moje imię w mokrym piasku piszę
Twarz przy twarzy, dłonie w dłoniach
Wspominamy, rozmyślamy, dziś dalecy
Chociaż wczoraj zakochani,
La, la, la, la...

—, —

14. Твае вочы.

d-mol

Куды б ні ішоў куды б ні збочыў
Усё ляцім спятым плывём
За гэты вочы твае вочы
Мой ненаглядны чалавек
Прыпеў:
Цябе кахаю і мілую за дабрату
і прыгажосць, цябе пяшчотную цалую
Якой ты ёсць, якая ёсць.

II

Хай лёс пад руку з намі крочыць
А хоча марак праплыве
Хай загляне і ён мне у вочы
Даверлівы мой чалавек
Прыпеў:
Цябе кахаю і мілую...

III

Сягодня часта адчуваю
Я часам цяжка без цябе
Твае я вочы так кахаю
Што ёсць і шчасцем для мяне
Прыпеў
Цябе кахаю і мілую...

—,—

15. Паляўнічы а-пол

Паляўнічы, ты мой паляўнічы
Ходзіш ты па лясах маляўнічых
Ходзіш ты па лугах верасовых
А мінаючы вёскі ды сёлы
А прыходзіш на хутар так зрэдку
Істаіш як той слуп на падворку
Можа ты і мяне закахаўся
Можа ты заблукаў на вячорках /2х
Паляўнічы ты мой паляўнічы
Ты не стой як той слуп на падворку
Паглядзі на мяне яко слічна
Прынясі ты мне злату ваверку
Упалюй ты мне срэбрну лісіцу
Я памыю шыкоўнае футра апрану і паеду у сталіцу
А я Варшаве маёй ах сталіца буду там баляваць весяліцца
Буду ў футры сваім красавацца і на санках у лазенках катацца
Буду я частавацца шампанам буду слухаць ноктюрны Шопэна
Буду я забаўляцца а ранкам
Я вярнуся ў цёмны засценак
Я вярнуся ў родны засценак
Паляўнічы ты мой паляўнічы ходзіш ты па лясах маляўні
Ходзіш ты па лугах верасовых
Ну чаму ж ты такі не вясёлы
Паглядзі на мяне яко слічна
Паляўнічы ты мой паляўнічы /2х

16. Nie mówię żegnaj.

a-mol

Nie mówię żegnaj lecz dowidzenia
Możesz jak dawniej przychodzić tu
Jeżeli wierzysz, że miłość można
Ułożyć z wiatru i płatków bzu.

II

Nie mówię żegnaj lecz dowidzenia
Ale nie wierzę by można cofnąć czas
By mogły wrócić upalne wieczory
Które wonią wrzosów upijały nas.

III

Nie mówię żegnaj lecz dowidzenia
Możesz jak dawniej listy mi słać
Układać wiersze z wyrazów barwnych
Może je do mnie przyniesie wiatr.

IV

Nie mówię żegnaj lecz dowidzenia
Ale nie wierzę że wrócą tamte dni
Że znów zaświecą w naszych dłoniach słońce
I spytasz dlaczego serce ziemi drży.

— , —

Wydawca:
Gminne Centrum Kultury w Gródku
ul. A. i G. Chodkiewiczów 4
16-040 Gródek
tel. +48 (85) 7180136
gck@gckgrodek.pl

Гарадок 2010 / Gródek 2010

ZREALIZOWANO PRZY WSPARCIU FINANSOWYM
URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO W BIAŁYMSTOKU